

I nr. 21 foreslås i forlængelse af forslaget om stop for, at befrugtningen foretages uden for kvindens krop, at igangværende behandling med IVF-metoden kan gøres færdig. Nedfrosne ægceller eller fosteranlæg skal destrueres efter udløbet af et år. Det samme skal være tilfældet i tilfælde af død, separation eller skilsmisse. Disse overgangsregler svarer til bestemmelserne i den gældende bekendtgørelse om nedfrysning og donation af menneskelige æg.

Såfremt ændringsforslagene vedtages, vil det være nødvendigt inden 3. behandling at stille en række konsekvensændringsforslag, idet et totalt stop for befrugtning af menneskelige ægceller uden for kvindens krop vil betyde, at en lang række af bestemmelserne i lovforslaget vil være overflødige. Det gælder §§ 3-8, §§ 11-16 og §§ 24-25. Hertil kommer enkelte sproglige konsekvensændringer i de resterende bestemmelser, ligesom straffebestemmelserne i § 27 skal konsekvensrettes.

Til nr. 2

Såfremt det ikke lykkes at indføre et totalt stop for kunstig befrugtning, hvor befrugtning etableres uden for kvindens krop, er det nødvendigt på forskellig måde at begrænse adgangen til IVF-behandling.

For det første må det sikres, at alene medicinsk infertile kvinder må tilbydes behandlingen. Den foreslåede bestemmelse i § 03 har til formål at sikre, at raske kvinder ikke udsættes for en belastende behandling i form af intensiv hormonstimulation og ægudtagning.

Ændringsforslaget følger anbefalinger fra Lægeforeningens Ethiske Råd, jf. henvendelsen fra Den Almindelige Danske Lægeforening vedrørende L 200, folketingsåret 1995-96, bilag 38.

Endvidere støttes det af det under nr. 2 nævnte mindretal fra Det Ethiske Råd.

For det andet bør der sættes en stopper for mikroinsemination. Der henvises herom til bemærkningerne til nr. 8.

For det tredje må det sikres, at genetisk undersøgelse af menneskelige ægceller eller fosteranlæg (præimplantationsdiagnostik) ikke må foretages. Der henvises herom til bemærkningerne til nr. 9.

For det fjerde må adgangen til at donere såvel ubefrugtede som befrugtede ægceller eller fosteranlæg stoppes. Der henvises herom til bemærkningerne til nr. 12.

For det femte må forsøgsadgangen indskrænkes til alene at kunne foretages med henblik på at forbedre IVF-behandlingen. Der henvises herom til bemærkningerne til nr. 19.

Til nr. 3

Ændringsforslaget er stillet af hensyn til barnets tarv og skal sikre barnets ret til både en far og en mor. Med kravet om, at parret enten skal være gift eller have levet sammen i mindst 3 år, søges det så vidt muligt sikret, at der er en vis stabilitet i forholdet. Dette krav skal således også ses i lyset af hensynet til barnets tarv.

Til nr. 4 og 11

Det foreslås, at »befrugtet æg« alle steder erstattes af »befrugtet ægcelle eller fosteranlæg«. I lovforslaget bruges ordet fosteranlæg kun i § 1, stk. 2. Det bør indføres alle steder, hvor det er relevant. Desuden bør ordet »æg« hver gang specificeres. Det kan i lovforslaget både betyde befrugtet æg og fosteranlæg. Fosteranlæg betegner de udviklingsstadier efter stadiet befrugtet æg, som er omfattet af lovforslaget, det vil sige indtil 14 dages fosteranlægsalder. Under normal udvikling vil et fosteranlæg i en alder af knap en uge begynde at indplantes i livmoderens slimhinde. Efter 14 dage er det helt indplantet i livmoderslimhindens væg. I øjeblikket sker overførsel af fosteranlæg til en kvinde ved IVF, subsidiært nedfrysning, normalt i 2-8-cellestadiet. Da er »æggeskalen« endnu ikke nedbrudt spontant. Men udviklingen af fosteranlægget er i fuld gang. En upræcis terminologi kan være vildledende, når der skal tages stilling til de forskellige teknikker.

Til nr. 5

Ved indførelse af en fast aldersgrænse på 40 år, som gælder både mænd og kvinder, tages der hensyn til barnets mulighed for, at forsørgelse og opvækst kan ske hos begge forældre.

Bestemmelsen betyder, at behandling for barnløshed ikke kan påbegyndes eller fortsættes i de tilfælde, hvor kvinden eller hendes partner er fyldt 40 år.

Af hensyn til planlægning af behandling er det nødvendigt at fastsætte en fast aldersgrænse.

Såfremt man alene ville fastsætte fristen for begyndelsen af behandlingen, ville behand-